

POSTANOWIENIE

28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 28 lutego 2024 r. w Warszawie
w sprawie skargi P. (sp. z o. o.) w M.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wpisem do rejestru
zastawów z 1 czerwca 2020 r. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy
w Warszawie, [...]
z wniosku A. w H.
z udziałem Z. spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w restrukturyzacji
na skutek skargi kasacyjnej P. (sp. z o. o.) w M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 3 czerwca 2022 r., XXIII Ga 469/22,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącej na rzecz A. w H. 240,00 (dwieście
czterdzieści) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za
opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po
upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanej odpisu
postanowienia do dnia zapłaty - tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca przedstawiła problem ujęty w pytaniu: „czy w postępowaniu dotyczącym wpisu do rejestru zastawów, dyrektywy wykładni oświadczeń woli należy rozumieć w ten sam sposób, czy też wężiej, z nadaniem prymatu pisemnemu sformułowaniu *essentialia negotii* i mając na względzie specyfikę sformalizowanego i ograniczonego w swoim zakresie postępowania rejestrowego”.

Przedstawione przez skarżącą wątpliwości nie stanowią istotnego zagadnienia prawnego. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ. i z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04 - nie publ.).

Ponadto należy podkreślić, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostało sporządzone obok okoliczności faktycznych niniejszej sprawy. Sądy *meriti* w sprawie, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania, nie przeprowadziły dowodu z osobowych źródeł ani też z korespondencji stron z ich negocjacji; oceny co do przedmiotu zastawu dokonały wyłącznie w oparciu o treść samej umowy zastawniczej oraz załączników do niej. W preambule do tej umowy wyraźnie wskazano przedmiot zastawu, natomiast w postanowieniach umownych zdefiniowano pojęcie rachunku bankowego i szczegółowo odniesiono się do tego przedmiotu w dalszych postanowieniach umownych, zaś w załączniku do umowy i aneksie do niej wymieniono rachunki bankowego, których umowa zastawnicza dotyczy.

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

(M.K.)

[ał]